

DE STER VAN NEDERLAND

15 JANUARI 1935

No. 2

40e JAARGANG

»Zoo zijt gij dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers der heiligen en huisgenooten Gods, gebouwd op het fundament der Apostelen en Profeten, waarvan Jezus Christus is de uiterste hoeksteen.«

Ef. 2: 19-20.

HET GEBRUIK VAN OLIJFOLIE

door Ouderling Joseph Fielding Smith

Dit is een antwoord op de volgende vragen :

1. „Waarom wordt olijfolie gebruikt voor het zalven van zieken inplaats van een ander soort olie ?”
2. „Wanneer werd dit het eerst ingesteld ?”
3. „Door welke macht werd dit ingesteld ?”

De olie, gebruikt voor het zalven van zieken en voor andere heilige doeleinden, alsmede voor het inwijden van het Huis des Heeren, moet zuivere olie zijn, vrij van alle onsmakelijke en onzuivere bestanddeelen. Om die reden is het duidelijk, dat dierlijke olie niet gebruikt kon worden. De zuiverste olie komt voort uit de hoogere klassen van het plantenleven en daarbij staat de olijboom op de allereerste plaats.

In vroegere tijden was de olijboom het symbool van vrede en reinheid. Door geïnspireerde schrijvers van alle eeuwen, door wie wij het Woord van God hebben ontvangen, werd hij als heiliger beschouwd dan eenige andere boom- en plantensoort. In gelijkenissen in de Schriften wordt het Huis van Israël of het volk, dat een verbond met den Heere gemaakt had, vergeleken met den olijboom. Zie Jakob, hoofdstuk 5 in het *Boek van Mormon*; Afd. 101: 43-54 in *Leeren Verbonden*; Jeremia 11: 16 en Openbaringen 11: 4. Zelfs in deze moderne tijden, waarin de dingen verkeerd loopen, spreken we van den olijftak als het teeken van vrede en

wordt die vaak uitgebeeld in den snavel van de vredesduif. Toen Joseph Smith den Heiligen in Missouri een afschrift zond van Afdeeling 88 van *Leer en Verbonden*, een der grootste openbaringen, ooit aan den mensch gegeven, zeide hij: „Ik zend u het Olijfblad, hetwelk ik geplukt heb van den Paradijsboom”.

Wanneer de olijfolie het eerst voor de zalving gebruikt werd, weten we niet, want de geschiedenis zwijgt over het oorspronkelijk gebruik van olie voor dat doel, maar we hebben het woord des Heeren, door Mozes tot Israël gesproken, ongeveer vijftien honderd jaar voor de geboorte van onzen Heere, waarin het gebruik van olijfolie voor dat heilig doel wordt geboden, zooals de volgende verzen aantoonen :

„Gij nu zult den kinderen Israëls gebieden, dat zij tot u brengen reine olie van olijven, gestooten tot den luchter, dat men geduriglijk de lampen aansteke.” Ex. 27 : 20.

„Ook kassie, vijfhonderd, naar den sikkal des heiligdoms, en olie van olijboomen een hin ; en maak daarvan eene olie der heilige zalving, eene zalf, heel kunstiglijk gemaakt, naar apothekerswerk ; het zal eene olie der heilige zalving zijn.” Ex. 30 : 24-25.

„Hij maakte ook de heilige zalfolie, en het reukwerk der zuiverste welriekende specerijen, naar apothekerswerk.” Ex. 37 : 29.

„Verder antwoordde ik en zeide tot hem : Wat zijn die twee olijffboomen ter rechterzijde des kandelaars en aan zijne linkerzijde ?

En andermaal antwoordende, zoo zeide ik tot hem : „Wat zijn die twee takjes der olijffboomen, welke in de twee gouden kruiken zijn, die goud van zich gieten ?

En hij sprak tot mij, zeggende : „Weet gij niet, wat deze zijn ? En ik zeide : Neen, mijn Heere.

Toen zeide Hij : „Deze zijn de twee olietakken, welke voor den Heere der gansche aarde staan.” Zach. 4 : 11-14.

Uit deze aanhalingen uit de Schriften zien we, dat de zuivere olie van de olijven volgens gebod gebruikt moest worden in de lampen van den tempel, of tabernakel in de wildernis, toen Israël wachtte, om het beloofde land binnen te gaan ; en ze moest ook gebruikt worden voor heilige zalving. Dit gebruik werd in Salomo's tempel eveneens nog toegepast. Het is welbekend, dat de olie der vreugde, of voor de zalving, waarvan in de Psalmen en andere geschriften gesproken werd, en waarmede de koningen en profeten gezalfd werden, de zuivere olijfolie was, welke in Palestina in overvloed was te krijgen. Een der vloeken, waarvan Mozes voorspelde, dat ze op Israël zouden vallen, wanneer de kinderen Israëls zich van de geboden des Heeren zouden afwenden, was, dat ze in al de landpalen olijffboomen zouden hebben, maar dat ze zich niet meer met olie zouden zalven ; want de olijffboom zou zijn vrucht afwerpen. Deut. 28 : 40. Micha waarschuwde in latere tijden Israël, toen het zich van den Heere had afgewend, en zeide : „Gij zult zaaien, maar niet maaien ; gij zult olijven treden, maar u met olie niet zalven, en most, maar geen wijn drinken.” Mich. 6 : 15.

Dit zou hun straf zijn voor hun overtredingen. Het gebruik van olijfolie voor het zalven van zieken was ook in zwang in de Kerk van Jezus Christus in vroegere dagen.

Jakobus zegt:

„Is iemand krank onder u? dat hij tot zich roepe de ouderlingen der gemeente, en dat zij over hem bidden, hem zalvende met olie in den naam des Heeren;

En het gebed des geloofs zal den zieke behouden en de Heere zal hem oprichten, en zoo hij zonden gedaan zal hebben, het zal hem vergeven worden.” Jak. 5:14—15.

Ditzelfde gebruik werd in het begin ook in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen toegepast, en is blijven bestaan en zal als een verordening blijven voortduren, zoolang de huidige omstandigheden blijven bestaan.

Jammer genoeg, is het enkele malen voorgekomen, dat ouderlingen der Kerk, door verkeerd begrijpen, geweigerd hebben zieken te zalven, omdat er geen olie aanwezig was. Het is het voorrecht en de plicht van de ouderlingen, de zieken te zegenen door het opleggen der handen. Wanneer ze zuivere olijfolie hebben, voor dat doel gezegend, dan dient een hunner deze te gebruiken voor het zalven van den zieke, en dan zullen zij door handenoplegging de zalving verzegelen. Indien geen olie aanwezig is, dienen ze te zegenen door oplegging der handen door de macht van het priesterschap en in het geloofsgebed te vragen, of de afgesmeekte zegen door de macht van den Geest des Heeren moge komen.

Dit is in overeenstemming met het goddelijk plan, in den beginne daargesteld.

(Deseret News, 1 September 1934).

HOE MEN LEERT ONDERWIJZEN

(Vervolg van blz. 388, 39e Jaargang)

HOOFDSTUK IX

»Manieren van lesbehandelen«

Les 15

Tot dusverre is in deze beschouwing omtrent lesgeven de aandacht gevestigd op het werk achter de schermen, de lesvoorbereiding, — het werk, dat slaat op het verzamelen van studiemateriaal, geschikt om aan een groep leerlingen over te dragen. We zijn nu echter klaar, om ons denken te vestigen op de vragen: Hoe zal ik te werk gaan bij het leiden van een klasdiscussie? Aangenomen, dat ik geheel en al voorbereid ben: hoe zal ik nu een interessante, aanmoedigende, nuttige les naar voren brengen? Is er een methode, die de beste is? Indien ja, welke dan? Welke stappen dienen te worden genomen?

Het is goed, bij den aanvang twee waarschuwingen ter harte te nemen — de eerste, tegen het geheel en al veronachtzamen

van een methode en de tweede tegen het voortdurend gebruik van eenzelfde methode. Vele menschen gelooven, dat er leeraars worden geboren en niet gemaakt, en dat daarom een bespreking of uitlegging van methoden nutteloos is, daar zulk een geboren leeraar natuurlijk volgens zijn eigen persoonlijkheid onderwijst. Het is in zeker opzicht waar, dat groote leeraars geboren worden en niet gemaakt, doch er is toch niemand zoo begaafd, dat hij door een studie van hetgeen hij doet of zal gaan doen er niet op zou vooruitgaan. „De meeste groote athleten, zangers of schilders waren van nature athletisch, muzikaal of artistiek, en toch trainde een ieder van hen zich, om hoogere vervolmaking te bereiken. De athleten, die Holland naar de Olympische spelen zond, waren natuurlijk bekwame athleten, maar zij trainden zich en bestudeerden de methoden van hun verschillende takken van sport. Rembrandt had een groot talent, maar toch heeft hij door studie zich in hetgeen hij als erfdeel had medegekregen, bekwaamd. Goede opvoedkunde is alleen een kwestie van een goed, zuiver begrip. Een ieder normaal persoon zal door studie ten laatste het een of ander beter kunnen doen, dan wanneer hij het had veronachtzaamd.

Het eenige verstandige, hoopvolle standpunt, dat een kerk als de onze, waarin zoovele leden noodzakelijkerwijs als leeraar geroepen moeten worden, kan innemen is, dat de macht tot onderwijs door trainen en gebed en inspiratie ontwikkeld kan worden, net zoowel als dit door andere inspanning het geval kan zijn.

Met betrekking tot de tweede waarschuwing — het voortdurend gebruik van eenzelfde methode — hierover behoeft weinig gezegd te worden.

De beste methode van lesgeven hangt grootendeels zóó af van de persoonlijkheid van den leeraar, van de natuur der te onderwijzen leerlingen en van het te behandelen onderwerp, dat het zeer gevaarlijk is om te zeggen, dat, in weerwil van de omstandigheden, één zekere methode ontegenzeggelijk de beste is.

Reeds vele jaren onderscheidt het succesvol godsdienstonderwijs de volgende mogelijke methoden van het onderwijzen en geven van een les:

1. De leesmethode — insluitend overzichtelijke studie.
2. De verhaal-methode.
3. De vraagstuk- en ontwerpmethode.
4. De verhandeling-methode.
5. De speciale onderwerpen-methode.
6. De bespreking-methode.

We zullen nu over enkele der mogelijkheden van elk dezer methoden een korte beschouwing houden.

1. Lezen

Weinig resultaat wordt verkregen, door de leden van een klas de les met elkaar te laten lezen, d.i. elk om de beurt een paragraaf

te laten oplezen. De ondervinding heeft geleerd, dat de menschen zooveel vergeten van, of zoo weinig aandacht schenken aan hetgeen wordt gelezen, dat dit werkelijk verspillen van waardevollen tijd is. In iedere klas, waar die methode wordt gevolgd, kan men de waarheid van deze bewering ontdekken, door aan een van allen te vragen, even den inhoud van de pas gelezen paragraaf na te vertellen.

Slechts een klein percentage zal zelfs de hoofdgedachte van de paragraaf kunnen onthouden.

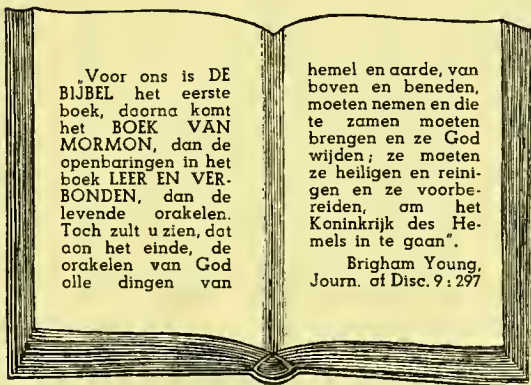
Het beste gebruik van de leesmethode is te vinden in het zogenoemde overzichtelijk studie-plan. Aan het einde van den klasstijd, ongeveer de laatste 15 minuten, geeft de leeraar enkele aanwijzingen met betrekking tot de hoofdpunten in de les voor de volgende week, alsmede van het doel of belangrijke punt, waarop moet worden gelet en dan zet hij de leerlingen aan het werk, om hun les voor den volgenden klasstijd te bestudeeren. Op deze manier wordt de voorbereiding der les gemaakt onder toezicht van den leeraar, en hij kan de leerlingen helpen, indien er bij de bestudeering der les vragen of moeilijkheden opkomen, die zij niet kunnen begrijpen.

Den volgenden klasstijd wordt de les niet overgelezen, maar het onderwerp der les wordt besproken of afgehandeld volgens één of meerdere methoden van lesovergave.

Nadat het hoofdonderwerp der les enkele dagen, nadat het voor het eerst werd gelezen, voor een tweede maal wordt herhaald, zal het beter in gedachten blijven en de leerlingen zullen niet zoo licht geneigd zijn, het te vergeten.

(Wordt vervolgd).

DE STANDAARD-KERKWERKEN

VOOR JONGE OGEN
Bladen uit mijn Dagboek
 door **President Wilford Woodruff**

HOOFDSTUK II.

Ik kwam op 25 April 1834 te Kirtland aan en zag voor het eerst den profeet Joseph Smith. Hij nodigde mij uit, bij hem thuis te komen. Ik bracht ongeveer een week bij hem door en maakte kennis met hem en zijn familie; ook met velen van de ouderlingen en Heiligen in Kirtland, van wie een flink aantal zich voorbereiden om naar Zion te gaan.

Op Zondag, 27 April woonde ik een vergadering bij in een schoollokaal in Kirtland, hoorde daar voor het eerst de broeders Sidney Rigdon, Orson Hyde, Orson Pratt en anderen spreken en getuigenis geven van het werk van God, en zeer veel van de geest van God werd op de Heiligen uitgestort.

Het was op 26 April 1834, dat ik voor het eerst aan de broeders Brigham Young en Heber C. Kimball werd voorgesteld. Toen ik broeder Brigham ontmoette, had hij zijn handen vol slagersmessen; hij gaf me er een en zeide tegen me, om er een goed heft aan te maken, wat ik ook deed. Ik had ook een goed zwaard, wat broeder Joseph wilde hebben en ik gaf het hem. Hij heeft het de gehele weg van Zions kamp naar Missouri bij zich gedragen en toen hij weer thuis kwam, gaf hij het mij terug.

Toen ik op zending werd geroepen naar het Zuiden, liet ik het zwaard en mes bij Lyman Wight. Toen hij te Far West gevangen werd genomen, met Joseph en Hyrum, had hij beide, het zwaard en het mes, nog bij zich. Al hun wapens werden hen afgenomen, zo ook de wapens van velen der Heiligen te Far West, onder belofte, dat zij ze weer zouden terugontvangen, wanneer ze bereid waren, de staat te verlaten. Toen de broeders hun wapens gingen terughalen, zag vader James Allred mijn zwaard, dat Lyman Wight had overgegeven; hij nam het mee, terwijl hij het zijne achterliet, hij gaf het mij terug en nu heb ik het nog. Ik stel er prijs op, omdat de profeet Joseph het in Zions kamp bij zich droeg. Het mes heb ik nooit teruggekregen.

De eerste dag van Mei 1834 zou het kamp Zions van Kirtland naar Missouri vertrekken, om hun broeders te bevrijden. Slechts een klein deel van het kamp was klaar. De profeet zeide hun, die klaar waren, naar New Portage te gaan en daar op de anderen te wachten. Ik vertrok, in gezelschap van twintig man, met de bagagewagens. 's Avonds sloegen we onze tenten op. Ik beklom de top van de heuvel en keek neer op het kamp Israëls. Ik knielde op de grond en bad. Ik verheugde me en prees den Here, dat ik mocht leven, om enkele van Israëls tenten opgeslagen te zien en dat een groep was te zamen gekomen om op bevel des Heren Zion te gaan helpen verlossen. Wij bleven tot de 6e in New

Portage, toen de profeet en nog vijf en tachtig man zich bij ons aansloten. De dag voor ze aankwamen, trachtten de mensen van het dorp Middlebury, waar ze doorkwamen, ze te tellen, doch de Here vermenigvuldigde ze in de ogen der mensen, zodat zij, die ze telden, zeiden, dat er wel vierhonderd waren.

Op de 7e organiseerde Joseph het kamp, hetwelk uit ongeveer honderddertig man bestond. De volgende dag zetten we onze tocht voort. 's Avonds sloegen we onze tenten op en baden 's morgens en 's avonds. Iedere dag zeide de profeet ons wat we moesten doen.

Het waren bijna allemaal jongemannen, uit alle delen van het land te zamen gekomen en vreemdelingen voor elkaar; doch we maakten gauw genoeg kennis en waren gelukkig te zamen.

Het was voor ons een grote leerschool, om een duizend mijl door een profeet van God geleid te worden door steden, dorpen en door de wildernis.

Wanneer de mensen ons wilden tellen, konden ze niet zeggen, hoeveel er waren; sommigen zeiden vijf honderd, anderen duizend. Velen stonden verbaasd te kijken, wanneer we door hun stad kwamen. Een dame liep haar huis uit, schoof haar bril op haar voorhoofd, sloeg haar handen ten hemel en riep uit: „Wat is er in 's hemelsnaam nu losgebroken?” Toen ik haar tot het laatste toe zag stond ze nog immer in dezelfde houding.

De geschiedenis van Zions kamp maakt ook melding van beenderen van een man, die we uit een dam opgroeven. Zijn naam was Zelph. De Here toonde in een visioen aan den profeet de geschiedenis van den man. De pijl, waarmede hij was gedood, werd tussen zijn beenderen gevonden. Een zijner dijbenen was gebroken door een steen, die men in een gevecht naar hem geslingerd had. Het been werd in mijn wagen gelegd en ik nam het mee naar Clay County, Missouri en begroef het in de aarde.

De Here verloste Israël in de dagen van Mozes, door de Rode Zee te doen verdwijnen, zodat ze over droog land konden gaan. Toen hun vijanden hetzelfde probeerden te doen, sloot het water zich boven hen en zij verdronken. De Here verloste Zions kamp van zijn vijanden op 19 Juni 1834, door het water in de Fishing River in één nacht 10 $\frac{1}{2}$ Meter te doen stijgen, zodat de vijanden ze niet konden oversteken. Hij zond ook een grote hagelstorm, welke hen overviel en hen in allerijl deed vluchten.

Het kamp Zions kwam 24 Juni 1834 bij Broeder Burk, in Clay County, Missouri, aan en we sloegen op de erven onze tenten op. Hij zeide tegen enkelen der broeders van mijn gezelschap, dat hij een extra kamer had, die enkelen van ons wel konden gebruiken, als zij ze zelf wilden schoonmaken. Ons gezelschap nam dit aanbod aan, en bang, dat een ander gezelschap ze eerst zou nemen, lieten we al het andere in de steek, en gingen direct aan het werk en onmiddellijk daarna spreidden we onze dekens uit, zodat wij die kamer als de onze konden beschouwen.

Korte tijd daarna werden onze broeders, die door cholera waren aangetast, daar binnen gedragen en op onze bedden gelegd.

Niemand van ons kon daarna de dekens meer gebruiken, want ze werden met de doden begraven.

Zodoende kregen we voor onze zelfzucht niets anders dan onder-
vinding en bovendien waren we ons beddegoed kwijt.

Ik wil al mijn jonge vrienden aanraden, nimmer zelfzuchtig te zijn; maar als je zelfzucht hebt, probeer het dan zo gauw mogelijk kwijt te raken. Weest milddadig en edelmoedig, vriendelijk tegen je ouders, broers, zusters en vriendjes. Twist niet met ze; maar probeert altijd de vrede te bewaren. Wanneer je met iets goeds gezegend bent, weest dan gewillig, het met anderen te delen. Door deze beginselen, wanneer je jong bent, aan te kweken, zal je de grondslag leggen van veel goeds, dat je in je leven kunt doen en je zult bemind en geëerd worden door den Here en de mensen.

CONFERENTIE-AANKONDIGING

Het Mormoonsche volk is een arbeidzaam volk, doch tevens leergierig. Pas behooren de Kerstdagen met hun onvermijdelijke, doch in ieder opzicht aangename programma's weer tot het verleden, of er zijn alweer plannen voor onze **voorjaarsconferenties**. Dat ook deze, evenals alle districtsconferenties, leerzaam en inspireerend zullen zijn, zal niemand in twijfel willen trekken. We weten dan ook zeker, dat geen Laterdaagsche Heilige een poging ongedaan zal laten, om de conferentie van zijn district bij te wonen. We zien dus allen op:

9 en 10 Februari te Amsterdam

9 en 10 Maart te Utrecht

13 en 14 April te Rotterdam

11 en 12 Mei te Groningen

Of ook de *koren* hiervoor reeds druk aan 't werk zullen gaan? . . .
Dat spreekt vanzelf!!

PRIESTERSCHAPSLESSEN

Februari 1935

Eerste avond: Gebed, enz. Hoofdstuk XV, Overtreding en Overtreders(sters). *Gemeente Toezicht*, blz. 55-57.

Tweede avond: Gebed, enz. Twee toespraken over:

1. „Zeven teekenen van den grooten Afval.” *De Herstelling van het Evangelie*, blz. 18-22.

2. „Hij, die zichzelf verhoogt.” *Wat Jezus leerde*, blz. 122-125.

Derde avond: Gebed, enz. De zendelingen in de gemeente. De afhankelijke gemeente en De gemeente als een gelukkig huisgezin. *Gemeente Toezicht*, blz. 58-60.

Vierde avond: Gebed, enz. Huisbezoekrapport. Behandeling van het huisbezoek-onderwerp voor Maart 1935.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: T. EDGAR LYON - Assistente: JOHANNA A. RIET.

VAN DE REDACTIE

De Laterdaagsche Heilige en zijn omgeving

De Laterdaagsche Heilige, die woont buiten de georganiseerde „stakes” van Zion, waarin de meerderheid van het volk, dat de gemeenschap vormt, Mormonen zijn, staat voortdurend voor het ernstige vraagstuk, hoe hij zich moet gedragen tegenover zijn naasten, die niet dezelfde godsdienstige maatstaf hebben als hij. Zijn vrienden, verwanten en zeer dikwijls ook zijn eigen familieleden hebben godsdienstige en theologische opvattingen, welke van de zijne verschillen. Het Laterdaagsch standpunt met betrekking tot God en de Godheid is net zoo verschillend van de algemeen aanvaarde inzichten in zulke onderwerpen, als de dag van den nacht. Geen Mormoon kan het eens zijn met een niet-Mormoon over de erfzonde, den val, de verlossing en verzoening, doop, opstanding, eeuwigen vooruitgang en vele andere voorname Evangelie-leerstellingen. Noch kan een geloover in het Herstelde Evangelie van Jezus Christus zich aansluiten bij de vele politieke of sociale organisaties, welke door de nood der tijden in het leven zijn geroepen, en toch trouw zijn aan de idealen, door de Herstelde Kerk geleerd. En waar is de Mormoon, die niet te lijden heeft gehad van de lachlust van vrienden en kennissen, wanneer hij vasthield aan de idealen van het Woord van Wijsheid, of de vereischten, verbonden aan het vasten?

Wat zal, met zooveel moeilijkheden op het pad van een ieder geloover in de moderne Kerk of het moderne Koninkrijk van God, de houding zijn van iemand, die door de wateren van den doop het verbond gemaakt heeft, om zijn Heiland te dienen?

Jezus zeide tot Zijn volgelingen: „Gij zijt niet van deze wereld”, bedoelende, dat door hun aanneming van Hem als hun Meester, zij alle aardsche ideeën, plannen, verzoeken en verlangens moesten vaarwel zeggen en het pad van persoonlijke rechtvaardigheid moesten bewandelen. Zij zouden worden achtergelaten om onder de andere stervelingen op aarde te wonen, doch zij moesten zich verheffen boven de wereldsche elementen, die hen van hun volmaakte gehoorzaamheid aan het gebod van God zouden aftrekken.

Zij waren nog *in* de wereld, doch waren niet *van* de wereld. Hun pad was moeilijk, doch door hun strijd konden zij de overwinning en het eeuwig leven behalen.

De Laterdaagsche Heilige, die heden in de wereld leeft, dient zich op hetzelfde standpunt te plaatsen als de volgelingen van Christus immer hebben gedaan, temidden van gevaren en van hen, die de waarheden van het Evangelie van Christus bestrijden of belachelijk maken. Hij moet, noodzakelijkerwijs, *in* de wereld leven, doch niet *van* de wereld zijn. En dit beteekent, dat hij alle handelingen, gewoonten of dingen moet nalaten, die in strijd zijn met het geopenbaarde woord van God.

We lezen in den Bijbel van den leider Jozua, die de kinderen Israëls vermaant, trouw te zijn aan den God hunner vaderen. Hij zeide: „Doch zoo het kwaad is in uwe oogen, den Heere te dienen, kiest U heden, wien gij dienen zult: hetzij de goden, welke Uwe vaders, die aan de andere zijde der rivier waren, gediend hebben, of de goden der Amorieten, in welker land gij woont; maar aangaande mij en mijn huis, wij zullen den Heere dienen”. Dit is dan in werkelijkheid de eenige weg, die openstaat voor hen, die een getuigenis van het Evangelie belijden. Er kan geen enkele overeenkomst bestaan met de machten van kwaad, onwetenschap, valsheid of zonde. Iedere Laterdaagsche Heilige moet gewillig zijn, alles, wat de wereld vereischt, op te geven en met Jozua zeggen: „Aangaande mij en mijn huis, wij zullen den Heere dienen”. Er staat geen andere weg open. De Meester zelf leerde, dat hij, die niet gewillig was, alles te verlaten en Hem te volgen, Zijn naam niet waardig was. Wij dienen alle leeringen van God's profeten te gehoorzamen, al zouden alle helse machten zich tegen ons vereenigen. Dit is het eenige, wat ons te doen staat. Des te spoediger wij besluiten, zoo te leven, des te spoediger kunnen we het Duizendjarig rijk verwachten.

(Les voor ouders en Evangelieleerklas)
Voor 3e en 4e Zondag van Januari

JEZUS DE CHRISTUS

Door James E. Talmage

HOOFDSTUK 8

Het kind van Bethlehem

De geboorte van Jezus

(Vervolg)

We kunnen redelijkerwijs deze omstandigheid niet aanmerken als een bewijs van buitengewone ontbering; ongetwijfeld bracht het ongemakken met zich, doch het geeft ons geen verzekering van groote ellende of ontbering¹⁾. In dien toestand was het, dat Maria de Maagd haar eerstgeborene, den Zoon des Allerhoogste, den Eeniggeboren Zoon van den Eeuwigen Vader, Jezus den Christus, het levenslicht schonk.

¹⁾ Zie aantekening 2, blz. 28.

We weten slechts zeer weinig van bijkomstige omstandigheden. Ons wordt niet gezegd, hoe spoedig na de aankomst van Maria en haar man te Bethlehem de geboorte plaats had. Het kan de bedoeling van den evangelist, die het verslag gemaakt heeft, geweest zijn, om feiten van zuiver menschelijk belang slechts dan aan te roeren, wanneer ze met het verhaal zelf uitstaande hebben, opdat de algemeene waarheid door onbelangrijke voorvallen niet verborgen of overschaduwde zou worden.

Wij lezen in den Heiligen Schrift omtrent de werkelijke geboorte slechts dit: „En het geschiedde, als zij daar waren, dat de dagen vervuld werden, dat zij baren zoude. En zij baarde haren eerstgeboren' Zoon, en wond hem in doeken, en legde Hem neder in de kribbe, omdat voor henlieden geene plaats was in de herberg¹⁾).

In scherpe tegenstelling met de eenvoud en beknoptheid van het schriftuurlijk verslag en van de weinige bijkomende bijzonderheden, is daar de groote gebeurtenis, voortgebracht door de verbeelding der menschen, waarvan veel niet door officiële verslagen ondersteund wordt en in vele opzichten eenvoudig niet bestabaar is en onwaar. Het vereischt voorzichtigheid en wijsheid, om de authentiek zijnde verslagen omtrent zulk een gewichtig feit duidelijk te onderscheiden van de fantastische uiteenzettingen van geschiedschrijvers, theologen, en verdichtselschrijvers, alsmede van de emotievolle rhapsodieën van dichters en artistieke overdrevenheid, door beitel of penseel gewrocht.

Van zijn vroegste oorsprong af was Bethlehem de verblijfplaats geweest van een volk, dat zich hoofdzakelijk met herders- en landbouwwerkzaamheden bezighield. Het is dan ook geheel in overeenstemming met wat van de stad en haar omgeving bekend is, dat ten tijde van des Messias' geboorte, welke in de lente van het jaar plaatsvond, de kudden nacht en dag op het veld waren onder de trouwe zorg van de herders. Tot enkelen van deze eenvoudige schaapherders kwam de eerste aankondiging, dat de Heiland geboren was.

Aldus het eenvoudig verslag: „En er waren herders in diezelfde landstreek, zich houdende in het veld, en hielden de nachtwacht over hunne kudde: En zie, een engel des Heeren stond bij hen en de heerlijkheid des Heeren omscheen hen, en zij vreesden met groote vreeze. En de engel zeide tot hen: „Vreest niet, want, ziet, ik verkondig u groote blijdschap, die al den volke wezen zal. Namelijk, dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids. En dit zal u het teeken zijn; gij zult het kindeken vinden in doeken gewonden, en liggende in de kribbe. En van stonde aan was er met den engel eene menigte des hemelschen heirlegers, prijzende God en zeggende: Eere zij

¹⁾ Lukas 2: 6-7.

God in de hoogste hemelen en vrede op aarde, in de menschen een welbehagen!"¹⁾

Zulke belangrijke tijdingen waren nimmer te voren door een engel verkondigd of door een mensch ontvangen — tijdingen van groote blijdschap, slechts verkondigd aan weinigen en aan de nederigsten der aarde, doch bestemd om aan alle menschen te worden verkondigd. Er is verheven schoonheid in dit tafreel, zooals er ook goddelijk gezag is in de boodschap, en het hoogtepunt ervan is iets, waarvan het menschelijk verstand zich nimmer een voorstelling heeft kunnen maken — het plotseling verschijnen van een menigte van hemelsche heirscharen, welke, voor het menschelijk oor hoorbaar, het kortste, meest consequente en waarlijk volmaakste van alle vredesgezangen zong, ooit door een sterfelijk of geestelijk koor ten gehore gebracht. Welk een te wenschen oplossing — Vrede op aarde! Doch hoe kan deze komen, anders dan door het handhaven van het welbehagen in de menschen? En waardoor kan eere tot God in de hoogste hemelen intensiever worden gegeven?

De vertrouwende en onbedorven schaapherders hadden om geen teeken of bekrachtiging gevraagd; hun geloof was in overeenstemming met de hemelsche communicatie; niettegenstaande had de engel hun wat hij noemde een teeken gegeven, om hen in hun zoeken te leiden. Zij wachtten niet, doch spoedden zich heen, want in hun hart geloofden zij; ja, deden zij meer dan gelooven, zij wisten, en dit was de strekking van hun besluit: „Laat ons dan heengaan naar Bethlehem, en laat ons zien het woord dat er geschied is, hetwelk de Heere ons heeft kond gedaan . . .”²⁾ Zij vonden het kind in de kribbe, met de moeder en Joseph er bij; en, nadat zij het gezien hadden, gingen zij uit en getuigden de waarheid omtrent het Kind. Zij keerden naar hun kudden terug, verheerlijkten God en loofden Hem voor al hetgeen zij gehoord en gezien hadden. Er is een zeer verheven beteekenis, die wij allen moeten gevoelen, in de oogenschijnlijk terloopsche opmerking van Lukas: „Doch Maria bewaarde deze woorden alle te zamen, overleggende die in haar hart”³⁾ Klaarblijkelijk was de groote waarheid met betrekking tot de persoonlijkheid en zending van haar goddelijken Zoon nog niet ten volle tot haar doorgedrongen. De geheele reeks gebeurtenissen, van de groetenis van Gabriël tot het eerbiedige getuigenis van de schaapherders aangaande den boodschappenden engel en de hemelsche heirscharen, was grootendeels een mysterie voor de smettelooze moeder en vrouw.

2. Jezus in armoedige omstandigheden geboren. Ongetwijfeld was de plaats, met betrekking tot lichamelijk gerief, waar Jezus geboren werd, slechts klein en armzalig. Doch de omgeving, gezien in het licht van

¹⁾ Lukas 2:8-14.

²⁾ Lukas 2:15.

³⁾ Lukas 2:19.

de gewoonten van dat land en dien tijd, waren verre van in den staat van verachtelijke ontbering, waarin de moderne en westersche manieren dit doen voorkomen. Het buiten overnachten was geen ongewone noodzaak onder reizigers in Palestina, ten tijde van de geboorte van onzen Heer; noch wordt het heden als zoodanig beschouwd. Het is echter zonder twijfel, dat Jezus werd geboren in een betrekkelijk arme familie, temidden van een nederige omgeving met de aan het reizen verbonden ongemakken.

Cunningham Geiki („*Life and Words of Christ*”), hfdst. 9, blz. 112-113) zegt: Joseph en Maria kwamen naar Bethlehem, de stad van Ruth en Boaz, en het vroeger tehuis van hun eigen grooten voorvader David. Wanneer ze het vanuit Jeruzalem wilden bereiken, kwamen ze de laatste mijl langs een plek, in de Joodsche herinnering heilig, waar het licht van Jakob's leven werd gedooft, toen zijn eerste liefde, Rachel, stierf en werd begraven, zooals de grafsteen nog aantoonst, „op den weg naar Ephrata, hetwelk Bethlehem is.” ....Het reizen in het Oosten is immer zeer verschillend geweest van de Westersche opvattingen. Zooals in alle dunbevolkte streken, voorzag de particuliere gastvrijheid in de behoefte van herbergen, doch de eigenaardigheid van het Oosten was wel, dat deze vriendelijke behandeling vele eeuwen bleef bestaan. Op de groote wegen door woeste en onherbergzame oorden, leidde de behoefte aan onderdak reeds zeer vroeg tot het optrekken van ruwe en eenvoudige gebouwen, van verschillende grootte, bekend als „khans”, welke den reiziger de bescherming van muren en een dak bood, en water, doch niet veel meer. De kleinere gebouwen bestonden soms slechts uit een eenvoudige ledige kamer, op den vloer waarvan de reiziger zijn kleed voor den nacht kon uitspreiden. De grootere bestonden altijd uit een ruim vierkant, met een afzonderlijke ruimte voor de beesten, met water er in voor hen en hun meesters. Reeds van onheuglijke tijden af is het een weldadige gewoonte, om zulke schuilplaatsen op te trekken, zooals we reeds zien in de tijden van David, toen Kimham een groote „khan” nabij Bethlehem bouwde, op den karavaanweg naar Egypte.”

Canon Farrar (*Life of Christ*, hfdst. 1) aanvaardt het traditioneele geloof, dat de schuilplaats, waarin Jezus geboren werd, een van de talrijke kalksteenen grotten was, welke in die streek waren en die thans nog door reizigers als rustplaats worden gebruikt. Hij zegt: „In Palestina gebeurt het niet zelden, dat de geheele „khan”, of in ieder geval dat gedeelte, waarin de beesten werden ondergebracht, een van die talrijke grotten was, welke in de kalksteenrotsen van de middenheuvelen in overvloed te vinden waren. Dit schijnt ook het geval te zijn geweest met de kleine stad Bethlehem-Ephrata, in het land Judea.

Justin Martyr, de apologeet, die door zijn geboorte te Shechem, met Palestina bekend was, en die daar minder dan een eeuw na den tijd van onzen Heere woonde, schildert zich de geboorte in een grot. Dit is inderdaad de vroegere en ook nu nog bestaande traditie, beide, van de Oostersche en de Westersche Kerken, en het is een der weinige, waaraan we, olschoon in het Evangelieverslag onvermeld, een redelijke waarschijnlijkheid kunnen hechten.”

O.O.V.- en Zondagsschoolkantoor verplaatst

Het kantoor der O.O.V.- en Zondagsschool is verplaatst naar van **Spaanstraat 4a, Rotterdam, Centrum.**

Alle correspondentie omtrent lesmateriaal enz. te richten aan Br. K. E. Knapp, aan bovenstaand adres. Alle overschrijvingen voor contributie enz. zooals voorheen te adresseeren aan het Zendingskantoor, gironummer 240615.

ZENDINGSNIEUWS

Benoemingen en overplaatsingen

Ouderling H. Ralph Stephenson is ontslagen als president van het Amsterdamsche district en wederom naar het Zendingskantoor te Rotterdam terugeroepen.

Ouderling L. E. Whetman, gemeentepresident te den Helder, is aangesteld tot president van het Amsterdamsche district.

Ouderling J. M. Landwaard is van Apeldoorn overgeplaatst naar den Helder als gemeentepresident.

Ouderling Clinton H. Esperson is tot Senior-ouderling te Dordrecht aangesteld, en zal daar arbeiden met Ouderling Harold B. Watkins.

Ouderling A. E. Bingham is Apeldoorn als arbeidsveld aangewezen. Ouderling Niel Kooyman is van Almelo naar Groningen verplaatst.

Ouderling John van Drimmelen is te Almelo werkzaam gesteld. Ouderling Dow Ted Lewis zal in Utrecht zijn werk aanvangen.

Ouderling L. R. Ossman is overgeplaatst van Utrecht naar Rotterdam, om op het O.O.V.- en Zondagsschoolkantoor te arbeiden.

„VERGEET HET DAN MAAR”

Wordt ge ooit in uw leven iets onmoois gewaar
 Van een leider, zoo fier aan het hoofd van een schaar,
 En ge weet dat dat leelijks, werd het eens openbaar,
 Zou doen buigen van schaamte dat fiere hoofd daar,
 Dan weet ik een goed plan: vergeet het dan maar.

Komt ge soms het verborgen huis'lijk verdriet
 Van and'ren te weten, verzwijg het subiet,
 O, laat het in 't duister waar niemand het ziet,
 Zorg dat aan die bron niet nog méér leed ontvliedt.
 Vergeet het dan maar — vererger het niet.

Als ge ooit bij een makker een zielsvlekje vondt
 (Wij allen, God weet het, zijn meer of min bont)
 Bedenk: waarom moet dat onthuld en verkond?
 En sla met uw tong dan geen pijnlijke wond.
 Vergeet het dan maar — leg een slot op uw mond!

Weet ge iets, een klein kwaad, door iemand verricht
 Van wien ge niet houdt, maar op wiens aangezicht
 De lach zou besterven, bracht gij het aan 't licht,
 O, klem dan uw lippen in 's hemelsnaam dicht.
 Vergeet het dan maar — 't is uw heilige plicht.

KERKNIEUWS

De 109e »Stake« in de Kerk georganiseerd

De voortdurende snelle groei der Kerk in San Francisco Bay landstreek heeft geleid tot het organiseeren van een nieuwe „stake”. In een vergadering, op 2 December, in San Francisco gehouden, splitste President Grant de oude „stake”, en werd de Oakland-stake opgericht met het Hoofdkantoor te Oakland, Californië. Dit is dus de 109e stake in de Kerk.

Op Zondag 9 December 1934 organiseerden President Heber J. Grant en J. Reuben Clark Jr. de New York-„stake”, dus de 110e in de Kerk. Ze werd georganiseerd uit het vroegere New Yorksche district van de Oostelijke Staten-Zending. Ze omvat meer dan twee duizend Kerkleden en is de eerste „stake” van de Kerk, welke ten oosten van het Rotsgebergte is georganiseerd, sinds de Mormonen in 1846 vanuit Nauvoo verdreven werden.

„Zion blijft bloeien”.

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR FEBRUARI 1935

AVONDMAALSVERS

Voor ons vervloot des Heilands bloed,
Voor ons heeft Hij aan 't kruis geboet,
En zoo het noodlot afgeweerd,
Dat anders 't menschdom had gedeerd.

2½ MINUUT TOESPRAAKJES

3 Februari: De moed van Backenstos.

De Heiligen moeten den staat verlaten.

Kerkgeschiedenis.

10 Februari: Adam.

Eva.

Oude Testament.

17 Februari: De leeringen van Christus.

Christus' Kerk.

Evangelieboodschap.

24 Februari: De tragedie van Judas.

De beproevingen van Petrus.

Nieuwe Testament.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING

(Het zevende Artikel des Geloofs).

„Wij gelooven in de gaven van talen, profetieën, openbaringen, gezichten, gezondmakingen, uitlegging der talen, enz.”

Onze zangstudie zal deze maand gewijd zijn aan lied no. 71 : „De blijde boodschap.” Nogmaals — laat ons trachten, dit lied te zingen, *zooals het moet*, en niet op de langzame manier, waarop we geneigd zijn, onze liederen te zingen. Laat ons in alles traagheid vermijden, zelfs in het zingen van onze liederen.

Voor wie het interesseert, laten we hieronder een overzicht volgen van de verschillende studiecursussen voor het jaar 1935:

Afdeeling :	Leeftijd :	Studiecursus :
Kindergarten	tot en met 6 jaar	Bijbelverhalen en „Zondagmorgen in de Kindergarten”.
Lagere Afdeeling	7 tot en met 9 j.	Verhalen uit het Oude Testament.
Kerkgeschiedenis	10 tot en met 11 j.	Uittreksels uit de Kerkgeschiedenis.
Oude Testament	12 tot en met 14 j.	Studie van personen uit het Oude Testament.
Evangelieboodschap	15 tot en met 17 j.	Wat het beteekent een Mormon te zijn Een bespreking van Morrische leerstellingen en hun toepassing in het dagelijksch leven. (Een speciaal voor de jeugd bereide studiecursus).
Nieuwe Testament	18 tot en met 20 j.	Een interessante studie van het Nieuwe Testament, volgens een nieuw gezichtspunt.
Evangelieleer) Oudersklas)	boven 20 j.	„Jezus de Christus” door James E. Talmage. (Zal regelmatig in „De Ster” verschijnen.)

Kenneth E Knapp,
Overziener.

INHOUD

Het gebruik van olijfolie	17	Jezus de Christus	26
Hoe men leert onderwijzen	19	O.O.V.- en Zondagsschoolkantoor verplaatst	29
De Standaard-Kerkwerken	21	Zendingsnieuws	30
Voor jonge ogen	22	„Vergeet het dan maar”	30
Conferentie-aankondiging	24	Kerknieuws	31
Priesterschapslessen	24	Zondagsschoolwerk	31
Van de Redactie: De Laterdaagsche Heilige en zijn omgeving	25		

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam (N.) — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar bij vooruitbetaling: Nederland f3.—,
Buitenland f4.—. Afzonderlijke nummers 15 cent. — Gironummer 240615.